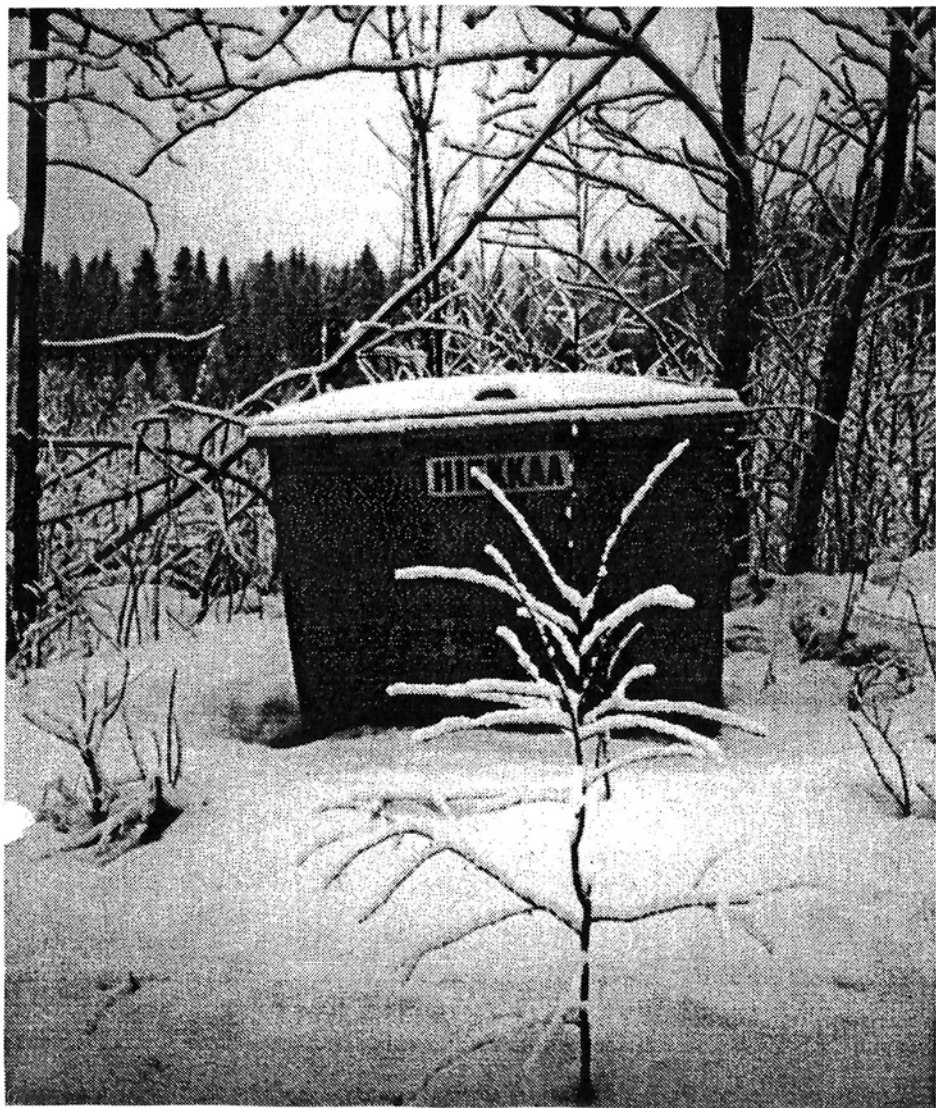

TÖHNÄ

1• 1994

TÖHNÄ 1/1994

JULKAISIJA:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Laakso

TOIMITUSSIHTEERIT:

Henna Oksanen
Kati Palsanen

TOIMITUSKUNTA:

Tiia Helomaa
Mona Laine
Johanna Peltola

PAINOPAIKKA:

Monikko, Espoo

Seuraava Töhnä ilmestyy toukokuussa.

PÄÄ-KIR-JOITUS

30 vuotta sitten lähti liikkeelle tapahtumaketju, joka monien ylä- ja alamäkien jälkeen jatkuu vielä tänäänkin ja toivottavasti ainakin toiset 30 vuotta tämän vuoden jälkeen. Tämä kyseinen tapahtumaketju on vaikuttanut matkansa varrella satojen jollei jopa tuhansien ihmisten elämään. Se on luonut monia uusia ystävyysuhteita, joista useat varmasti kestävät koko elämän. Se pyrkii toiminnallaan kasvattamaan nuorista entistä parempia ihmisiä ja antamaan hyvät valmiudet elämää varten. Ainakin se jättää jälkeensä monia hyviä muistoja ja kokemuksia.

Toisaalta joiltakin se vaatii myös kovaa työtä ja paljon aikaa, mutta se myös palkitsee nämä uhraukset. Jonkin verran se vaatii rahaakin, eihän tässä maailmassa mikään ole ilmaista, vai onko??? Matkansa varrella se pyrkii koko ajan kehittymään ja oppimaan virheistään. Se opettaa paljon muttei kaikkea. Se naurattaa, laulattaa ja joskus jopa itkettää.

Kaikki te jotka luette tätä olette juuri tällä hetkellä mukana siinä ja yllätys yllätys SE on meidän oma Lippukuntamme.

ELI kiitos menneistä ja onnea tulevaisuuteen ja ennen kaikkea

ONNEKSI OLKOON

TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT

30 vuotta

T. FIGU

THE HAPSIAISTEN RETKI NO 1.

14.- 16.1.1994 Karhunpesälle

- Se perinteinen -

PERJANTAI:

Bussimatka sujui ihanien vartiolaistemme kohdalta rattoisasti kuunnellen Kaisua, Maijaa ja minua. Taisimme saattaa muut matkustajat pahan kerran hermorumahduksen partaalle. Pysäkiltä teimme antoisan matkan Karhunpesälle, jossa Joona ja mohanna (tsihi-hii) jo odottelivatkin. Tiinan mielestä matka oli liukas, pimeä ja painava.

Yritimme pitää hienon iltanotskin, mutta Mona otti ja katosi vessareissullaan. Salaperäinen auto oli illan aikana tarkkaillut toimiamme. Johanna lähti huhuamaan Monaa huonoin seurauksin. Myös vartiolaiset katosivat yksi kerrallaan etsintäreissuillaan. Kuka se autoilija olikaan?!? Urheat vartiolaiset ratkaisivat arvoituksen. Tuttu sanonta kuuluukin: Rohkea rokan syö, eikä suklaabanaani ilman juustohöylää kesää tee (?)

Ilta pimenei ja kaikki menivät zetalle. (ZZZZ... ZZZ)

LAUANTAI:

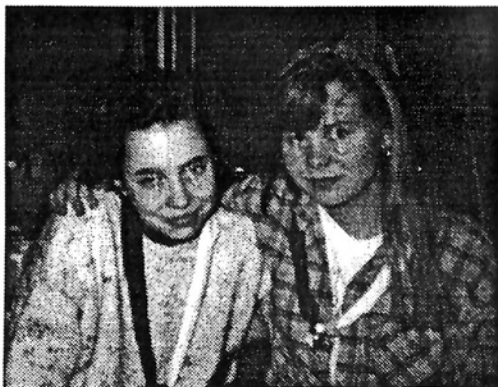
Aamu koetti, ja onnistuikin. Aamupalailu sujui hyvin Lasten Mehuhetken tahdissa. Ei muuta kuin sutsi- satsi, peukalot pystyyn, kyynärpäät taa, polvet yhteen, peppu ylös, leuka eteen ja kieli ulos, kuten mies radiossa laului.

Harjoittelimme köytösten tekemistä ja nuotion "käyttöä". Kata ja Tiina valmistivat carbonaraa, jonka jälkeen oli yleistä lööbausta: Mitä kuuluu Marja- Leena, aim sori... Oletteko koskaan suunnitelleet retkellä retkeä? Kaisu ja minä olemme!

Seuraavaksi vartsulaiset pelastivat johtajat EA- taidoillaan. Mona lojui lattialla taju kankalla, Johanna hysterioitsi itseään ympäri mökkiä, Maijan palanut käsi helotti paloauton punaisena ja minä pyörriin "likaämpäriin" verenhukan takia. EA:sta esitetty kysymys Suville: Kuisä sen koit?

- Mä koin sen niin JÄR- KYT- TÄ- VÄ- NÄ!

Tämän jälkeen Heidi ja Suvi valmistivat nauravia nakkeja. NAM!

Voiko ranskiksista saada yliannostusta?

Illalla oli Rion- karnevaalit. Arrrrrivaa! Samba- haikin uiskenteli joukossamme. Saimme tietää Tiinan salaisesta mieltymyksestä xylitol (Pepsodent) Domino kekseihin.

Jokainen painui pehkuun oman etunsa vuoksi kello 23.00. Krooh... jollain oli käynnistysvaikeuksia.

SUNNUNTAI:

5.30 herätys!

Pikaisen aamupalan jälkeen neiteily loppui, ja vartiolaiset lähtivät Johannan ja Monan henkisen tuen kanssa pimeä- suunnistamaan.

Mona: "Mä en oo olemassa! Mä oon vaan valo!"

Ja Katan kommentti suunnistuksesta: "Aamulla oli liian pimeetä..."

Muiden suunnistaessa Kaisu, Maija ja minä jäimme Karhunpesälle. Pikku paniikin jälkeen löysimme itsemme keskeltä peltoa puhelin kourassa soittamassa 9700- apuuva- linjalle (anteeksi vielä kerran se herätys Matti!). Hätä ei kuitenkaan ollut tämän näköinen, joten jatkoimme leppoosaa elämäämme Nyynäis- cityssä.

Suunnistajien palattua teimme retkimaskotit. Suvikin löysi oman alansa käsityön parissa.

Me johtajat uudistimme keittiön vision ja illuusion sisältöjä ja ulkoasuja. Karhunpesällä on muuten taas kerran uusi RUOKA VIHKO!!! Lisäksi oli - YLLÄTYS YLLÄTYS - sosiaalikkaku. NAM NAM!

Masut täysinä kirkasimme bussipysäkillä. Nysse tuli ja pääsimme nysellä kotiin, Helsingin linja-autoasemalle.

Että tämmönen tapaus!

Joskus on kiva, ja joskus ei. - Nyt oli kiva.

(Sananlasku Läyliäisistä!)

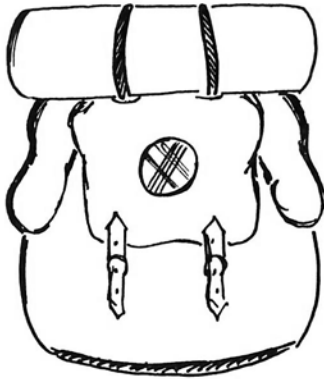
1. perinteistä retkeä olivat todistamassa: Kata, Tiina, Heidi, Suvi, Johanna, Mona, Kaisu, Maija ja minä. (Schwing!)

Sosiaalikkaku

kirjoitti: minä eli Tiia

P.S.Helly nyt...

Waltsojen TAMMIREDU lopelle

21.- 23.1.1994 18.15- 16.55

Lähdettiin vesisateessa linja-autoasemalta pulkat kädessä. Istuttiin linja-autossa vesisateessa pulkat ruumassa. Skitsoiltiin. Luistellessa Lopelle Tero kaatui. Ruokapulka lähti hysteerisesti liusumaan mäkeä alas. "Missä pulkka, missä ruoka... METSÄSSÄ!" Ruoka löytyi JIPII !!! Punainen pakumies palautti ruisrevityt, kiitos pelastuksesta! Huiiikea iltapala. Yleistä hilluntaa ja naulojen repimistä. Tero ja Matti varastivat illan shöyn. (Älä kerro äidille...) Kädet punaisiksi - leikki. Nukahdettiin hilpeän hihityksen tahdissa. YÖ: Älämölöälämölöälämölöö!!! Tästä kaikesta voimme syyttää ilmavaivaista Teroa.

LÖÖRDAAKKI:

Heräsimme keittäjien iloiseen lypsailuun. "Me ei saada puurotarvikkeita katosta, me ollaan liian lyhyitä!"

Puiden hakkausta, nuotion sytyttämistä ja huippu EA- opetusta. Suunnistusta vie- hae- periaatteella. Arska oli tuupahtaa Teron juoksu aikaan. Parilla kesti hieman... ei tainnut lato löytyä... Syätiin nami nami tonnikalakastiketta, toiset ilmaisivat mielipiteensä turhia kainostelematta. Spaghettia ja ananasta... mm... kuka lie ollut. Tyynysota, seksireiät, hiustenleikkuu alä pihdit... pyjamahousut nurinpäin, trubaduuri, karateetä. Nimeltä mainitsematonta korttipeliä... iltanode ja tietenkin iki- ihanaa yösuunnistusta heijastin- periaatteella, yleistä hilluntaa ja... nukkumaan!

SÖNDAAKKI:

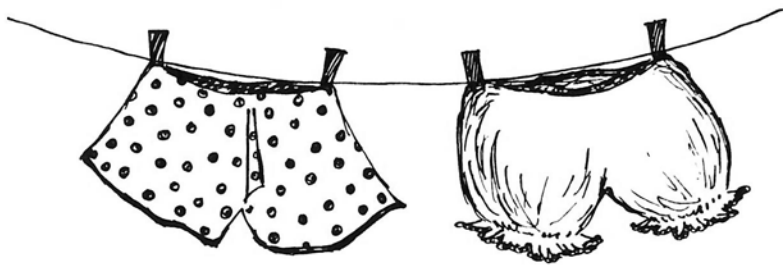
Waltsuesittelyn tekemistä ja pakkaamista. (pulkkamäki eli pulkka katolla), syömistä, siivoamista ja ... HÖNDÄRÖINTIA, kuka luistaa sulkemaan vajan oven, kuka ei... "Mä en halua lähtee kotiin, mä en halua kouluun!" Haikeeta, mutta pakko oli lähtee, jotenka jätimme Karhunpesän rotille. Bussimatka → kotona. Bläääääääh... ja maanantaina kouluun.

WALTZUT

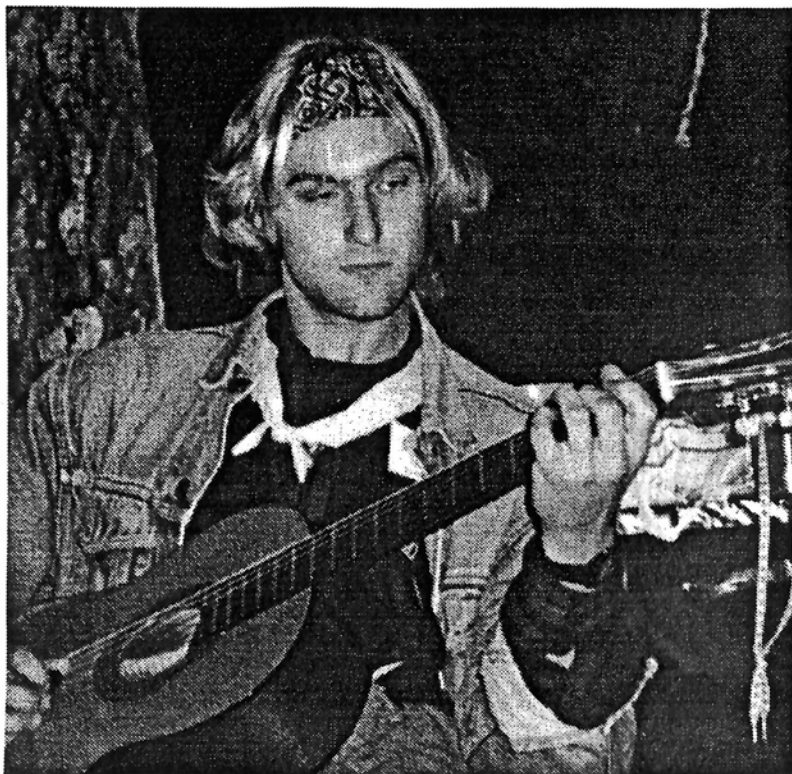
SUTWALTSUTV

Kaikki muut on tyhmiä, voipäitä ja avuttomia, paitsi:

- Annu: - Sammutin, nuijanukutus ilman nuijaa...
- Pitkät vai lyhyet graffiti harmaat nukutuskalsarit??
- Arska: - Lenkkeilijä. Ota Tero kii !!
- Minttukalsarit raikastaa hengityksen
- Tero: - klo 6.30 Älämölöälämölööööö... kaunispoika.
- Moni kakku päältä kaunis... villaset lippukalsarit.
- Russe: - Kikotin. Vielä ennen nukahtamista kuuluu Russen kikatus...
- Räkättävä pystyroidoitus.
- Pikku-Harri: - Äiti - ÄLÄ - ÄITI! Ja ne sexi reijät.
- SULTSA... pyjamahousut nurin päin...
- Jaakko: - Jaakkojuho, trubaduuri.
- Klassinen kalsarikuvio.
- Antti: - Kaga, älä kerro äidille!! Muumipappa.
- Leventävä vaakaraita, mustaminttusininen.
- Laura: - ... Ja monet viuhuu. Trikoofarkkujen alla.
- Juho: - Juhojaakko, Robin Hood.
- perhekalsarit!
- Marja: - Klip klop klip klop, hevonen on POP!
- ratsastusaiheiset kalsarit.
- Lasse: - Öljysheikki.
- PLÄKHORSET
- Olli: - Hip Hop hoppari. Mikä redu? Ai, millon?
- haaremikalsarit.
- Tepe: - Partiolainen aina kokouksissa.
- lentäjänbokserit
- Suominen: - Metrolla ROLSSIIN...
- kalsariless!
- Tonde: - Waltsu uraputkessa.
- FLIISKALSARIT.
- Matti: - Renny, missä Geena? Löytyy löytyy...
- Pyöristävä vinoraidoitus.
- Tiina: - Rillit vinkkelissä...
- Hoikentavat mustat kalsarit (100% PVC)

MATIN HAASTIS

1. Siviilisääty: -naimaton
- elää

2. Minkä takia valitsit juuri TapMen?
-ei ollut parempaa tarjolla!

3. Onko vanhempasi tukeneet sinua partiourallasi?
-EIVÄT... seuraava!

4. Kuis kämpällä?
-Kiitos hyvin.

5. Tunnetko itsesi VAJOavaksi?
-osittain kyllä.

6.Mitä mieltä olet muista titteleistäsi? (Kämppäisäntä, kalustonhoitaja, koloisäntä)

-MAHTAVAA...

7.Suhteesi Tapiolan lukioon?

-ei suhdetta...

8.Mitä mieltä olet syntymäpäivästäsi Hellin ja Hellän päivänä?

-Olen ylpeä siitä... ei sille voi mitään... ei ollut oma valinta!

9.Kumpi kuvastaa sinua paremmin?

- Voi ku tää on niin vaikeeta... Helli.

10.Käytätkö?

-JOOOO

11.Minkä merkkistä?

-joo

12.Tuntuuko sinusta, että sinua seurataan?

-ei

13.Nukutko vatsalla, selällä, kyljellä vai nukutko ollenkaan?

-selällä tai kyljellä tai en ollenkaan...

14.Onko sulla yökastelua?

-Ei ole!

15.Näetkö musta-valkoisia- vai väriunia?

-Värillisiä.

16.Nukutko yksin vai seurassa?

-Yksin...

17.Onko sinulla kasvukipuja parransuhteen?

-Ei!

18.Oletko "neiti"?

-En.

TOIMITUS KIITTÄÄ MATTIA HAASTATELUSTA. KIITOS!

Mikä on kun maailman parhaan lippukunnan maailman parhaat vartiolaiset eivät lähde maailman parhaalle talvileirille? Kylmyyskö?

Joka tapauksessa me allekirjoittaneet ja Figu uhmasimme kylmyyttä ja paleltumisen riskiä ja lähdimme viettämään hiihtolomaamme hieman toisenlaisissa merkeissä. Me lähdimme Vinkuli 94:lle Kattilajärven kauniiseen maastoon.

Espoon Partiotuki ry:n yhteistalvileiri Vinkuli 21.-25. 2. 1994

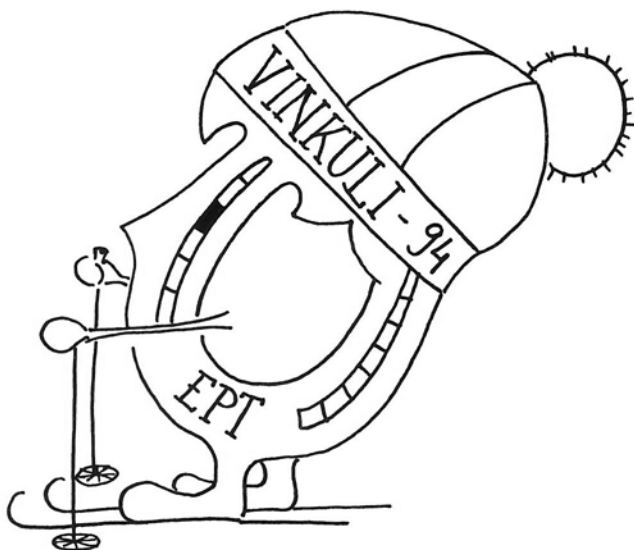
Meidän osaltamme leiri alkoi jo ennen hiihtolomaa REKUjen suunnittelulla. Leiriläisille oli järjestetty kaksi eri retkikuntaa: ERÄ 1 ja ERÄ 2. Molemmilla tutustuttiin talviseen Nuuksioon hiihtämällä n. 15 km mittainen pikku pyrähdys kahden päivän aikana. Lisäksi matkan varrella oli erilaisia rasteja. ERÄ 2-laiset viettivät yönsä laavussa ja muut lämpimästi kamiinateltassa.

Varsinainen leiri alkoi tiistaina huimilla avajaisilla ja vielä huimemmalla palonäytöksellä. Huimaakin huimemman leiriohjelman oli siis suunnitellut lippukuntamme oma poika, Figu (lippu korkealla, voittajien on helppo hymyillä!). Kahden päivän aikana ehdittiin lennättää kuumailmapalloja, bräidätä metsässä, tehdä suksikelkoja ym. mukavaa

Mieleenpainuvien ohjelma taisi leiriläisten mielestä olla kuitenkin ruuanlaitto nuotiolla. Teimme maukasta loimulohta, nuotioperunoita ja nuotioleipää, joten nälkä ei päässyt yllättämään. Toinen uusi kokemus oli varmasti lumikuoppa (aamuhäätys taisi olla ikimuistettava siellä nukkuneille...). Tavalliset ihmiset nukkuivat kuitenkin tavallisissa puolijoukkueteltoissa tavallisen kamiinan lämmittäessä mukavasti. Kipinävuorossa oli leiriläisten mielestä varsin jännittävää olla, mutta kaikki sujui mukavasti ja hyvin.

Sisälle ei vähäosaisilla leiriläisillä ollut asiaa koko viikon aikana, mutta sekös olisi heitä haitannut. Lämpimänä pysyi, kunhan piti itsensä lämpimänä.

Viimeisenä päivänä järjestettiin kovatasoinen ja tasainen lumiveistoskilpailu, jonka aiheena oli Jurassic Park. Tarkan syynäyksen ja raan karsimisen jälkeen voittaja vihdoinkin löytyi, vaikka ei se helppoa tainnut olla. Helsingin Sanomien toimittajakin kävi kyselemässä tuoreimmat kuulumiset ja räpsimässä koko tukun kuvia.

Illan huipensi päättäjäiset, jotka olivat aivan loistavat, vaikka Saku Sammakon sanat vähän unohtuivatkin. Ja kun "Mika Myllylä" toi suoraan Lillehammerista olympiatulen, ilotulitus onnistui nappiin (?) ja kun Vinkulin leirihuuto keksittiin vihdoinkin, ei kenellekään voinut jäädä paha maku suuhun.

SIIS :

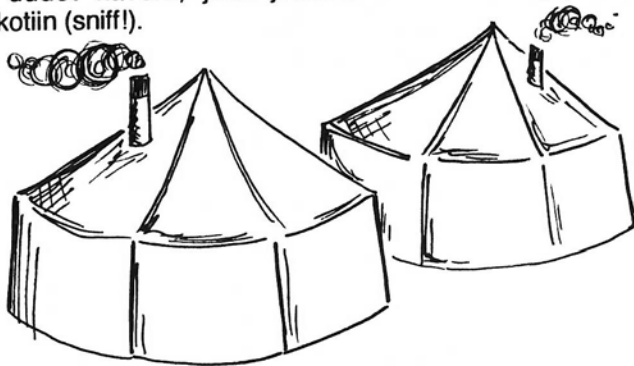

YO

BABY !

Siitä oli hyvä jatkaa, joten uusi kokeilu, Vinkuli-Disko, sai upean vastaanoton ja huikeat aplodit. Ilta kului siis bailauksen merkeissä, Suffeleita tavoitellessa, makkaroita syödessä sekä kilpaillessa erilaisissa kilpailuissa. Mutta kaikki loppuu aikanaan ja mekin saimme seuraavana aamuna varsin kalsean ja äkillisen herätyksen ehtiäksemme(?!?) ajoissa(!?!) kotiin. Ei siis voinut muuta kuin hyvästellä uudet kaverit, joita jokainen takuulla sai, ja lähteä lämpöiseen kotiin (sniff!).

Joten teitä jokaista varmasti nyt harmitaa, eikä syyttä, koska seuraava mahdollisuus päästä Vinkulille on vasta kahden vuoden kuluttua! Toivottavasti silloin on suurempi osanotto myös TapMesta. (Vaikka, ei se MÄÄRÄ, vaan se LAATU...)

Kiitos Figulle ohjelmasta, kiitos leiritoimikunnalle hyvin onnistuneesta leiristä ja kiitos leiriläisille hyvästä panoksesta ja mukanaolosta!

PULKKAILLAAN KUN TAVATAAN !!

Johanna JA Mona

(P.S. Äiti saanks mä vetää sua pulkassa?!?)

Karhunpesän kuulumiset

Taas huomasiimme, että Suomen talvi on erittäin ankara ja kylmä. Viime remonttiviikonloppuna suurin osa ajasta meni lämpimänä pysymiseen

ja tästä syystä päätimmekin odotella merkkejä keväästä ennenkuin seuraavan kerran vasara kourassa suunnistamme kohti Loppi cityä. Kämpästä voi nyt onneksi senverran todeta että siellä voi sentään pitää retkiä, kunhan osaa käyttää petroolilämmittimiä.

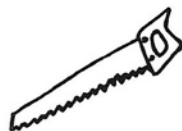
Kun tässä eräänä iltana mietin että mitä on vielä tekemättä, tuli mieleeni ainakin seuraavat asiat:

- Tulisijat
- Sisustus
- Räystäät
- Sadevesikourut
- Piipun hattu
- Eteisen korjaaminen
- Ikkunoiden korjaaminen ja eristäminen

Sähköjen uusiminen olisi myös syytä tehdä pikapuoliin, mutta se maksaa jo enemmän. Myös kaikenlaista pienempää viilaamista riittää. Ainoana ongelmana tulee varmasti olemaan rahoituksen riittäminen niin ettei muu toiminta joutuisi liiaksi kärsimään.

Ensi kesänä järjestämme todennäköisesti Suuret Karhunpesän maalaustalkoot jonne toivottavasti saamme myös vanhempia mukaan (ainutlaatuinen tilaisuus päästä tutustumaan toivottavasti lähes valmiiseen kämppäämme), mutta tarkemmin asiasta tullaan tiedottamaan myöhemmin.

T: Figo

SUSIEN

LAUMA ESITTELY

TEEMU "Teme" JUTILA 8v.
-Hurja jääkiekon, jalkapallon ja
sählyn pelaaja sekä lätkäkorttienkeräilijä.
Mario Lemieux & Penguins Fan.

ERKKO "Ero" HEIKKINEN 8v.
-Sulkapalloileva partiolainen.
Paljon kokenut partiourallaan. Jokeri Fan!

TEEMU NYYSSÖNEN 7v.
-Uusi ja aina iloinen partiopoika.
Ehtii harrastamaan myös lätkää ja fudista...
Kiekko - Espoo Fan!

KRISTIAN "Krisse" HENRIKSSON 9v.
-On partiotapahtuma sitten mikä
hyvänsä niin Krisse kyllä on mukana.
Paras yleisurheilussa... tuleva sprintteri.
Harrastaa myös pianon soittoa.

JUSSI KIVILAAKSO 7v.

-Teemun ja Juhanan hyvä kaveri.
Kova yleisurheilija poika. TPS Fan!

JUHANA VUOJALA 7v.
-Omistaa lauman suurimman valikoiman
lätkekortteja. Hurja Gladiaattori Fan.

ILKKA "Ile" PENTTILÄ 9v.

-Omasta mielestään SIMPLY THE BEST.
Futis, jääkiekko ja tennis ovat Ilen
pääharrastuksia. Omistaa paljon Kiekko -
Espoon pelaajien nimmareita.
Kiekko - Espoo & Tero Lehterä Fan!

KIEKKO-ESPOO
ON BESTO

LOS ANGELES
KINGS

LAURI "Aksu" PALMÉN 8v.

-Harrastaa partion ohella kuvataidekoulua,
laskettelua ja lukemista. Mario Lemieux ja
Jari Kurri Fan!

OLLI "Ode" PALMÉN 8v.

- "GREMLINS 2", kuuluu jalkapallo ja
sähly jengiin sekä harrastaa
laskettelua. Omituinen. Kiekko - Espoo
& Petri Koivunen Fan!

Lauman johtajana toimii KATI PALSANEN

SOLMUKOHTIA, eli nyt reppu jupiset...

Ikioma lippukunnanjohtajamme ja päänakittajamme Figu pyysi minua jonkin aikaa sitten kirjoittamaan tälle palstalle. Sen siitä saa, kun soittaa väärään aikaan oikeaan paikkaan. Kun kuitenkin päivittäinen partiotoimintani on nykyisin vähän sitä sun tätä, niin ajattelin muistella vanhoja ja kerrata omia kokemuksiani vuosien varrelta.

Mieleenpainuvimpia kokemuksia vuosien varrelta ovat minusta olleet lukuisat partioleirit, vuodesta 1984 on niitä kertynyt kaikkiaan 14. Kaikilla on ollut useimmiten hauskaa, ei tietenkään koko ajan, mutta melkein kuitenkin. Näin jälkeempäin ajatellen on parasta ollut toisiin ihmisiin tutustuminen ja heidän kanssaan toimiminen. Leirejä järjestämällä olen oppinut kaikenlaista, sellaistaakin mistä on ollut myöhemmin hyötyä partion ulkopuolella. Etukäteen tehty työ ei ole tuntunut turhalta, jos suunnitelmat ovat leirillä pitäneet kutinsa ja homma on toiminut. Useimmiten, hyvistä yrityksistä huolimatta tai niistä johtuen, näin on käynyt. Itse leireillä olen sitten paiskinut ympäripyöreitä päiviä, pitänyt hauskaa ja onpa kaupunkilaispoika oppinut ajamaan traktorillakin.

Lapinvaellukset ovat mielestäni yksi parhaimmista, ellei jopa paras keino irtautua arjesta. Päivittäinen pakertaminen sujuu kummasti, kun on ollut vähän yli viikon hyvien kavereiden kanssa keskellä ei mitään. Samalla tulee kokeiltua oman suoritus- ja keskokyvyn rajoja. Huono sääkään ei ole paljon haitannut. Oikeastaan sellaista ei olekkaan, on vain olosuhteisiin sopimattomia varusteita. Pitkästä pinnasta on tottokai apua, jos kuitenkin sattuisi paleltamaan tai nälkä yllättämään. Joka vuosi on kuitenkin Lappiin päästävä, jos vain aikaa riittää.

Kilpailut ovat ainakin minusta käymisen arvoisia, vaikka aina ei voikkaan voittaa ja joskus on ihan hajalla ja karttakin voi olla väärästä maastosta. Puhumattakaan tyhmistä rastimiehistä ja epäoikeudenmukaisesta arvostelusta.

Mutta silti on joka vuosi suorastaan pakko lähteä vähintään Espoon Punaseen ja jos mahdollista niin myös Peikkariinkin. Jos mainetta ja kunniaa ei tulisikaan, niin tapaahan sitä ainakin vanhoja kavereita ja vähän uudempiakin.

Karhunpesä on aina ollut lähellä sydäntäni, olenhan aikoinani ollut muutaman vuoden kämppäisäntänä ja mikana epäluksisella määrällä retkiä. Remonttiinkin olen yrittänyt osallistua mahdollisuuksien mukaan, vaikka aikaa ei valitettavasti olekaan ollut riittävästi, mutta sellaista on elämä. Vuorokauteen ei kerta kaikkiaan saa lisää tunteja, vaikka tarvetta silloin tällöin olisikin.

Tässä niitä nyt sitten on, pieni osa kokemuksistani ja mielipiteistä joita on muodostunut 16-vuotisen partiouran aikana. Osa tärkeimmistä on mukana, mutta paljon on sellaistaikin, mikä ei tähän juttuun mahtunut.

On sitä toki elämää partion ulkopuolellakin ja se pitäisi aina muistaa. Omalta osaltani en ole hetkeäkään katunut sitä, että heti lukion jälkeen lähdin opiskelemaan vieraalle paikkakunnalle. Jokaiselle tekee varmasti hyvää kokeilla asua omassa taloudessa ja päättää itse omista tekemisistään. Jossakin vaiheessa on kuitenkin itsenäistytävä ja mielestäni opiskelujen aloittaminen on siihen hyvä hetki. Opiskelu sitä paitsi kannattaa aina. Konkreettisenä esimerkkinä voin mainita sen, että kunnon kesätyöpaikat jaetaan aina (alan) opiskelijoille. Joku koulutus on oltava, mutta sekin pitää muistaa, ettei akateeminen loppututkinto välttämättä ole tie onneen. Tärkeintä on pyrkiä sellaiseen ammattiin/opiskelupaikkaan, joka tuntuu kiinnostavalta.

Eipä kai tässä enään muuta tällä erää, päätän raporttini täältä Suomen Turusta tähän. Yritän opiskelujen lomassa ehtiä käymään reduilla, ja jos työkiireet antavat myöten, niin viimeistään Jeturkastilla tai Lapissa tavataan.

Hyvää kevättä kaikille !

PEKI

? ? TÖHNÄ PALJASTAA... ? ?

Maanmainiot reporterit saivat käsiinsä erään lippukuntamme johtajan.

No niin. Kerropa kaikille kuuluvalla äänellä OMA nimesi.

- (Omituista hihittelyä leipä suussa) Ihan Kaisu vaan... (= Anna-Kaisa Pusa)

Kauanko olet ollut TapMessa?

- Mmm... odotas. Laajan matikan ja fysiikan avulla laskettuna 8 ja 1/2 vuotta.

Mikä on suhteesi TapMeen?

- Kieroutunut. Toimin laumanjohtajana.

Oletko neiti?

- Mitenkäs tämän nyt ottaa. Joskus kyllä ja joskus ei. (toim. huom. ei tietävästi ole naimisissa.)

Mikä on kivointa partiossa?

-Pikkujäynät ja sudarit.

Kerro jotain suvustasi.

- Hm.. No...

Pitkän ja uuvuttavan utelun jälkeen saimme selville, että Kaisu matkusti pienenä Muumimaahan Pikku-mummon ja Pikku-papan luokse. Kaikken mukavinta Kaisusta oli ajaa polkutraktorilla lehmiä pellolle pkku-kukkia syömään.

Kaisu suostui selvitykseksi piirtämään omakätisesti jokaisen TapMelaisen nähtäväksi sukupuunsa.

- saanko lähettää terveisiä?

No, ehkä tällä kertaa.

-Kiitti. Hmm...Terveisiä kaikille ihanille pikku- Majaville. (+ Pikku-mummolle Muumimaahan: Muista pitää polkutraktori kunnossa!)

BY: maanmainiot tähtireporterit
Yleissähä ja Mr. LPKJ

Luokitellut ilmoitukset

Viikon 5. loppuna kokoontui Karhunpesällä TapMen syväjääditysosasto:	Jäin sateen taa...
Helena on lippukunnan Ensimmäinen Nainen...	Kuurojen kerho (Johanna, Mona, Maija) vauhdissa: Safkis! -Matti?!? Safkis! -Makkis?!? Safkaa! -Saappaat?! Täh? Ai jaa...
... hyppääminen Karhunpesän katolta alas ei kuulemma tuntunut missään.	
Antti K:n suhteet ovat sekaisin (veden ja riisin siis)	Kaikki yhtä ja yksi kaikkia vastaan!
Karhunpesällä rauhaisan yön rikkoo karmiva huuto: -Apua, apua! Figu: No, mitä nyt? -Apua, apua! (sitten hän heräsi itsekin)	...Tule ja näe kolme muskeli-sudaria.
Tiia kommentoi aamulla: -en löytänyt ulos makuupussista.	Missä aktiiviset vartiolaiset ovat...
Antti K:sta tulee isona juoruämmä...	...ottakaa mallia sudareista, jotka selviytyivät hengissä 6.3 Nuuksion arktisista oloista... ja kivaa oli!
...siitä saa kuulemma hyvät rahat.	Lupauksen anto tilaisuudessa oli ennätys määrä sudenpentuja, vartiolaisia ja vanhempia...
Matti-enkeli on kuin uudesti syntynyt...	... oli todella kiva nähdä näin paljon aktiivisia partiolaisia...
... toivotamme Sannan tervetulleeksi muillekin retkille!	...kiitos kaikille mukana olleille, etenkin Tiikereille kahvituksesta!
	THUNDER

Hauskaa kevättä kaikille!

T:Toimitus

Blank Document

